

mener Venstre, at den rådgivning, der ydes dem, og det er hovedparten af befolkningen, ydes af kreditgiver, pengeinstitutter og andre, og den skal selvfølgelig være fair og saglig. Og hvis den ikke er det, så må vi så rette de ting, f.eks. via lovgivningen.

Så er der dem, der måske kommer i uføre, som fru Line Barfod her har beskrevet. Der skal man jo, når man foretager f.eks. udbetaling af enkeltydelse i henhold til den sociale servicelov, opstille et budget, og sådan et budget kan ikke opstilles, uden at man også tager et overblik over, hvad der er af andre forpligtelser, og så kan man så også rådgive borgeren på den måde.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er meget interessant, for jeg har nu her oplevet et helt pletvist nedslag af sådan liberalistisk snæversyn. Vi oplever jo ellers næsten aldrig mere her i salen, at de sådan mere liberale tanker kommer fra Venstre.

Der bliver spurgt til, hvorfor Det Radikale Venstre er med. Det er, fordi det her er et socialliberalt forslag. Der er en social side ved det. Pointen er jo at sørge for, at mennesker, før de bliver tvunget til at blive til en social sag, kan gå til nogen, der kan se deres økonomi igennem, give dem rådgivning, give dem støtte til at tage ansvar for den meget væsentlige del af et menneskes liv, som vedkommendes økonomi er. Og derfor har jeg sådan lidt et problem med den nonchalance, hvormed det her forslag bliver bestrægtet.

Hvis man ikke vil statsansætte folk, så kan man jo sige: Ja, vi anerkender, at den opgave findes, og vi vil udlicitere den og se, hvem der kan løse den opgave på den billigste og den bedste måde, sådan at vi sikrer, at det faktisk bliver gjort. Udlicitering er slet ikke noget problem, i hvert fald ikke for os som forslagsstillere.

Kl. 14.50

Det, som er pointen, er, at det skal løses, fordi det for en gruppe mennesker kan forhindre social deroute, som desværre kendes alt for godt i vores samfund.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Nu ved jeg ikke, hvad spørgsmålet var, men jeg kan jo spørge mig selv, om man skal tage sig af de borgere, inden de bliver en social sag. Så vil jeg sige: Vi går ind for, at der selvfølgelig er en god rådgivning til de borgere, der skal styre no-

get med deres økonomi, inden de bliver en social sag, men der mener jeg også, at den rådgivning skal foregå hos dem, der giver kreditterne, og at den rådgivning så skal betales af de mennesker. Den skal ikke betales over statens budget for dem, der ikke er en social sag. Det er ikke derfor, vi har en offentlig sektor. Vi har en offentlig sektor til at tage sig af dem, der har det alderdårligst.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, at det allerede forløber meget bedre nu. Hvis vi kan blive enige om, at der skal opkræves et bidrag hos samtlige, der er långivere – det er en meget bred kreds; det er fagforbund, det er GE Capital, det er de almindelige banker, det er mange forskellige folk; en promise af en promise tror jeg ville kunne gøre det – og vi så med den sum til rådighed udliciterer opgaven og sikrer, at der kan gives uafhængig økonomisk rådgivning, så den enkelte tager ansvar, så er vi der. Det synes jeg er en fremragende løsning, og jeg takker hr. Flemming Oppfeldt for tilsagnet om, at vi kan arbejde videre ad denne vej. Jeg synes, det var meget kreativt udviklet.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror ikke, fru Margrethe Vestager egentlig forstod det her. Jeg sagde: Der eksisterer en rådgivning hos kreditgiver. Hvis den ikke er god nok, kan man så skærpe sin lovgivning, så den lever op til de allerhøjeste standarder. Men den rådgivning er jo noget, som ens pengeinstitut betaler. Det er en del af den ydelse, man har over for sit pengeinstitut. Det er en del af udgiften ved at være i et bestemt pengeinstitut. Det er altså ikke noget, det offentlige betaler.

Jeg har bestemt ikke foreslået, at man nu lagde en ny afgift ud på alle kontohavere, som så skulle finansiere et ekstra bureaukratisk element. Jeg må afvise Det Radikale Venstres iver efter at lave denne her statslige overbygning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal indrømme, at sjældent har jeg da hørt en så ideologisk-demagogisk tale som den, hr. Flemming Oppfeldt holdt, og derfor vil jeg bare sige: Hvis vi nu prøver at lægge de der store ideologiske taler på hylden og forholder os lidt til virkeligheden, så kan vi vel ikke være uenige om, at der er mange i dette land, som har gæld